

id: SI_003

model: mistralai/mistral-large-2512

seeds:

04_risiko: sårbarhet

03_relasjon: makt

05_handling: vent

01_perspektiv: strategisk

02_tidhorisont: kortsiktig

Instans SI_003

Seeds aktivert: strategisk (langsiktig posisjonering), kortsiktig (press fra arbeidsmarked), makt (hvem kontrollerer læringskurven?), sårbarhet (hvor tåler systemet brudd?), vent (taktisk utsettelse som verktøy).

Blindsoner i revisjonen

- Maktens asymmetri:** Forsvarsindustrien og høyteknologibedrifter trenger kandidater nå, men vil ikke bære kostnaden ved å utdanne dem. Studieleledelsen må kartlegge hvem som egentlig har vetomakt over innholdet – er det bedriftene (som rekrutterer), studentene (som stemmer med føttene), eller fagmiljøet (som sitter på formell kompetanse)? Eksempel: Hvis 80% av studentene får jobb i forsvarssektoren, men bare 20% av undervisningsressursene er dedikert til sikkerhetskritisk kode, er det en sårbarhet i systemet.
- Kortsiktig spesialisering som felle:** AI-verktøy endrer seg hvert halvår, men grunnleggende algoritmisk tenkning består. Prioriterer man kortsiktig etterspørsel (f.eks. prompt engineering for LLMs), risikerer man å skape kandidater som er sårbare for teknologisk disruptjon. Samtidig: Hvis man venter med å inkludere AI i pensum, taper man rekrutteringsargumenter. **Løsning:** Dediker ett emne til “state-of-the-art”-verktøy (f.eks. “AI i praksis”), men la resten bygge på evighetskunnskap (f.eks. “Abstraksjon i programvarearkitektur”).
- Autonom læring som maktpill:** Studentenes evne til å lære selvstendig er en strategisk ressurs, men universitetenes makt ligger i å definere hva som er “godkjent kunnskap”. Blindsonen: Hvis man outsourcer læringen til MOOCs eller

bedriftscertifiseringer (f.eks. AWS/Azure), mister universitetet kontroll over kvalitet og etikk. **Eksempel:** Et emne som “Selvstyrt læring i datafag” (med veiledning på metakompetanse) kan være mer verdifullt enn enda et Python-kurs.

4. **Ressursfordelingens sårbarhet:** Med 10–12 emner må hvert valg veie tungt. Kortsiktig prioritering av software engineering kan gå på bekostning av strategisk bredde (f.eks. fysikk for robotikk eller etikk for AI). **Tall:** Hvis 3 emner må kuttes, bør det være de som lettest kan hentes inn via eksterne kurs (f.eks. “Webutvikling”) – ikke de som krever lab-infrastruktur (f.eks. “Innbyggede systemer”).

Dissens: Vent som strategi

Mainstream-tenkning sier “tilpass deg nå”, men vent kan være en strategisk manøver. Eksempel:

- **Utsett AI-spesialisering** med ett år, og bruk tiden til å kartlegge hvilke verktøy som overlever (f.eks. GitHub Copilot vs. midlertidige hype-verktøy).
- **La bedriftene betale** for pilotkurs i nye teknologier (f.eks. et “Forsvarsindustriens utfordringer”-emne sponset av Kongsberg Gruppen). Dette reduserer universitetets sårbarhet for feilinvesteringer.

Neste steg

1. **Maktkartlegging:** Gjennomfør en anonym spørreundersøkelse blant studenter og arbeidsgivere om hvilke emner de må ha vs. hvilke de kan lære selv. Bruk resultatene til å identifisere vetomakt.
2. **Sårbarhetsanalyse:** Simuler hva som skjer hvis 20% av studentene dropper ut på grunn av for teoretisk innhold, eller hvis et kjerneemne (f.eks. “Algoritmer”) får dårlige evalueringer. Hvor tåler systemet brudd?
3. **Vent-eksperiment:** Lag et “sandkasse-emne” (f.eks. “Fremtidens teknologier”) der innholdet bestemmes etter semesterstart, basert på hva som er mest relevant nå. Mål om det gir bedre læringsutbytte enn tradisjonell pensumplanlegging.